

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

בס"ד, גליון מס' 90
פרשת משפטים כ"ד בשבט תשע"א

בס"ד

הציבור הרחב מוזמן
לכנס התעוררות
והתחזקות באמונה מפי
הרב ניר בן ארצי שליט"א

בחסמונאים
ביום שני כ"ו בשבט (31/1)
בשעה 20:00
בבית הכנסת "הרימון"
רח' הרימון
בא"א בא"א

בס"ד

הציבור הרחב מוזמן
לכנס של שמחה, אחדות,
התחזקות ודיבוק חברים
לציפיית הגאולה לאור האירועים
האחרונים המתרחשים בארץ ובעולם
עם מורנו
הרב ניר בן ארצי שליט"א

ב"ה ביום חמישי
ערב ר"ח אדר א' תשע"א (15/1)
בשעה 19:00
בבית "דינת ישראל" בתלמים
משכנוס אדר מרבין בשמחה!
ברוכים הבאים
עזרת נשים פתוחה

איון "גאיר ניר" האלקת פרסום
פקס: 08-6611373
טלפון: 1-599-599-590
אי-מייל:
yakov@tairneri.co.il

זמני שבת
בנסת שבת

16:34	ירושלים
16:48	ת"א
16:38	חיפה
16:52	ב"ש
17:48	ירושלים
17:50	ת"א
17:48	חיפה
17:51	ב"ש

יוצא לאור ע"י
תאיר ניר
בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
מושב תלמים 26 ד.נ. לכיש דרום 79315
טל. 1-599-599-590 פקס. 08-6610015
tairneri@gmail.com דוא"ל

מסר לעם ישראל בארץ ובעולם

מפי הרב ניר בן ארצי שליט"א

מלך מלכי המלכים הקב"ה, מודיע לעולם כולו, לארץ הקודש וליהודים, שהם העיקר של העולם כולו ובלי היהודים - אין קיום לעולם. הקב"ה פועל בכל המישורים, דרך איתני הטבע, דרך המחשבים, דרך יצירת סכסוך בין מדינות ובכל מדינה בתוכה.

כל מדינה בעולם הזה תסתבר. יהיה מהפך לכיוון הפתח, יפלו כולם במלכודת. כל הרוע והשנאה, הקנאה והרצח, הרמאות, השקרים הזימה, התאוות והתועבות - הכל יפול לפח וימחק. בונה הקב"ה את העולם החדש הטהור והקדוש, הנקי והרוחני. נגמר תיקון העולם.

עם ישראל ישלטו בעולם כולו. הכלכלה בארץ ישראל תהיה עד בלי די. ארץ ישראל תתפתח עד אין סוף. **כל המדינות שבעולם נלחמים על ירושלים** אך ורק כדי להרוס ולהפוך אותה לדבר שלילי - כי שם מקור הקדושה והטהרה, הכוח והאור שמגיע את ארץ ישראל והעולם כולו. כוח זה פועל נגד הרוע ונגד אנשים שאינם מקיימים את עשרת הדיברות.

כל המדינות ילחמו זה עם זה, ישמידו זה את זה. מדינת ישראל תתפתח ותגדל ותקבל בשפע ובידיים פתוחות את כל היהודים מהעולם. חלק הבינו וחלק עוד יבינו שהסתיימה תקופת המגורים של היהודים בחו"ל, באדמה טמאה. בגלל שליהודי יש נשמה קדושה, הוא צריך לגור בארץ ישראל הקדושה.

יהודים יקרים בעולם כולו, מי שהוא יהודי, לא להקל ראש, לא להתעסק עם ריבונו של עולם שנותן לכם רמזים ואתם הופכים דף, או לא עושים חשבון נפש וממשיכים כרגיל כאילו לא קרה כלום. אבא שבשמיים הוא אבא רחמן מאריך אף, אך עד גבול מסוים ומגיע עוד מעט לקצה. **לא להתעסק עם הקב"ה.** הוא בא ליהודים בעולם באהבה רבה וברחמים גדולים, הוא עושה הכל שיבינו. אל תפסידו את הרמזים האלה, עדיף עכשיו בכבוד גדול מאשר בבזיון גדול, והלוואי ותצליחו להגיע לארץ ישראל. **ריבונו של עולם מפרק את הכלכלה בעולם,** מפרק את רוסיה, אירופה, ארה"ב כל מקום. בגלל שהיהודים גרים שם. **כדי שהיהודים יבואו לארץ ישראל** ולחדש את העולם שיהיה עולם של אמת, יושר, שלום ואחוה. השטפונות יפגעו בכל מדינה ומדינה, חוץ מארץ ישראל הקדושה.

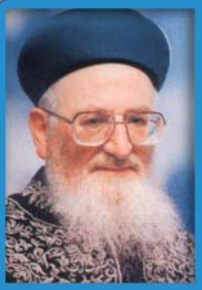
הרי געש, רעידות אדמה, רוחות עזות וקשות יפגעו בכל מדינה ומדינה, חוץ מארץ ישראל הקדושה. בורא עולם מרים רף - כל שבוע יותר גבוה, וזה לא יפסיק עד לסיום תיקונו של העולם.

הרבנים בארץ ישראל - להתאחד ולהתלכד כולם. תהיו מלוכדים ומאוחדים, אף עם בעולם לא יפגע בעם ישראל, כי אתם המגן והשליחים של בורא עולם לעם ישראל. **הרבנים בחו"ל וראשי הקהילות - בואו דחוף עם הקהילות שלכם לארץ ישראל,** לבוא דחוף ולהכין תשתית להשתקע באדמת הקודש, שלא יהיה מאוחר.

כל מי שיגיע בירושלים וירצה להקפיא אותה או להרוס את ירושלים, ששייכת לעם ישראל, יפגע ישירות. ירושלים זה הבן היקר של הקב"ה.

יהודים בארץ ישראל - כל השקר יתגלה. הכל יתגלה, זה לא ייקח שנים אלא בזמן קצר ביותר. שקר מגלה שקר, כל הדברים הרעים שנעשו ועושים אותם, שוחד רמאויות, זימה, חמדנות - הכל יתגלה.

תעשו תשובה, תיקון המידות, וידוי לבורא עולם, ה' יעזור לכם. **יהודים, הקב"ה עושה הכל כדי לבנות את עם ישראל מחדש נקי וטהור ואת בית המקדש השלישי ולגלות את מלך המשיח, כל רגע בימינו.**

לכן, כיום דחוק לומר שקובעים על לחמניות מתוקות סעודה כלחם רגיל, ואדרבה, ממה שמביאים את זה בסעודות חתונה בלבד, משמע שאף כיום הדרך לקבוע על לחם רגיל, לכן צריך שיעור אכילה כדרך שבני אדם קובעים עליו.

ד. בעניין צירוף ללחם משנה: אפשר לצרף את החלה המתוקה ללחם משנה ויבצע על הלחם הרגיל שברכתו "המוציא". בשעת הדחק, כשיש לו פת שאינו שלם ושתי לחמניות מתוקות, יאחז את שלושתם ויבצע מהלחם הרגיל שברכתו "המוציא".

אם אין לו פת שלימה, יברך על שתי פרוסות. וכן בשעת הדחק יכול לצרף ללחם משנה בסקווט, אף שברכתו מזונו ואף ששיעורו פחות מכזית.

ברכות שיוצא בהם ידי חובה, יש להם על מי לסמוך.

(נערך בידי הרב טל חיימוביץ' מתוך שו"ת מאמר מרדכי ח"א סי' ה')

שאלה: מה הדין של לחמניות מתוקות שמורגש בהם טעם מתיקות ונהגו להגישם באירועים? מהי ברכתם והאם אפשר לצרפם ללחם משנה?

תשובה: א. מרן בשו"ע (או"ח סי' קס"ח ס' ז'), פסק שעיסה שעורבו בה מי פירות וכדו' וטעם התערובת **ניכר בעיסה** - זהו פת הבאה בכיסנין וברכתה "מזונות". אם קבע עליה סעודה - מברך "המוציא" וברכת המזון.

ב. אף על פי שהרמ"א והב"ח חלקו שאין מספיק שהטעם ניכר, אלא צריך שתערובת מי הפירות תהיה עיקר, אנו פוסקים כדעת מרן (ועי' בבא"ח שנה א' פנחס הל' י"ט, כ').

ג. לעניין קביעת סעודה: כתב "הבית יוסף", שלא קבעו לברך "המוציא" וברכת המזון בכזית, אלא בלחם רגיל שדרך בני אדם לקבוע עליו. אך בחלות מתוקות צריך שיעור אכילה שדרך בני אדם לקבוע עליו.

נקודת אור - הרב אמיר בן דוד שליט"א

מה בין עובד לעבד?

"ואלה המשפטים", אומר רש"י: 'ואלה' מוסיף על הראשונים. מה הראשונים מסיני, אף אלו מסיני. אך כאן מתעוררת שאלה.

מדוע אחרי המעמד המרומם והנשגב של הר-סיני, יורדים לכאורה, לדקדק לנו בפרטי ההלכות של המצב הנחות ביותר של האדם-עבד? העבד משולל כל חירות, הוא אדם שאיבד את עצמיותו, אשר ניתן לו להגיע עד מעמד של 'עבד עולם' ברציעת אוזנו, אשר עליו אמרו חז"ל: ומה ראה אוזן להירצע מכל שאר האיברים שבגוף? אמר רבן יוחנן בן זכאי... אוזן ששמעה על הר-סיני "כי לי בני ישראל עבדים" (ויקרא כה, נה), הלך וקנה אדון לעצמו - **תירצע** (קידושין כב:). ישנה כאן הסתכלות שלילית ביותר על עבד או שנמכר בגנותו או שחיי עבד נוחים לו (בלי דאגת הפרנסה, שזוהי אחריות האדון). מדוע התורה עוסקת כעת בקטני-קטנות אלו? נראה שיש כאן משל רוחני לעבודת ה'.

יש הבדל בין אדם עובד לבין עבד. אדם שהוא עובד, גם אם יהיה שכיר, הוא מחויב לבעל הבית לפרק זמן קצר. יש אדם המסור יותר לעבודתו, עם מוסר עבודה גבוה ויש פחות. יש מי שעובד במרץ ומכל הלב ויש מי שעובד

עבד ה' - בטל כולו לריבונו של עולם. כל רצונו הוא לעשות את רצון ה'. כל דבר וכל התלבטות הוא שואל את עצמו, מה הקב"ה היה רוצה שאעשה ולא מה אני רוצה לעשות. זו הבחינה של "נעשה ונשמע". עושים רצון ה' בלי לחקור, בלי לשאול למה ומדוע. ההבנה תגיע לאחר זמן, לאחר שפעלת מתוך אמונה בקב"ה וקיבלת בשמחה את מה שהקב"ה נתן לך.

כל אחד יכול להגיע לדרגת עבד ה', להיות כמו משה מהבחינה הזאת של 'עבד'. כל אחד עם התכונות והכישורים שלו, יכול להגיע לדרגת 'עבד'. מי שהוא עבד - יש לו אדון אחד והוא נשמע רק לו. אינו פועל על פי הוראות של אחרים. עם זאת, אינו צריך לדאוג כלל לפרנסתו - היא מוטלת לגמרי על אדונו.

בתקופה מיוחדת זו, בה אנו רואים את התפרקות השמאל, לא נשארה מפלגה משמעותית מהשמאל ויש דרישה לחקור את מימון ארגוני השמאל, צריכים אנו שלומי אמוני ישראל **לעלות** מדרגת 'עובד' ה' לדרגת 'עבד' ה' ולבטל לגמרי את שאיפותינו האנוכיות, שכל רצוננו יהיה לעשות רצון ה' וגם להיות מאמינים ובוטחים בקב"ה **"כגמל עלי אמו"** - שלא דואגים מניין תבוא להם פרנסתם.

כך ניתן להבין את החיבור לפרשת משפטים. ממעמד הר-סיני יש לך בחירה - להיות עבד ה', בדרגה הגבוהה ביותר או להיות עבד ליצרים, לאנשים ל"מה אומרים עליי". זוהי גם הדרך לאחדות האומה, כי כאשר כולם 'עבדים' - אף אחד לא מתגאה או מתנשא על חברו. זו הדרך לאחדות עם ישראל שהקב"ה מוביל אותנו אליה, דרך כל האירועים המתרחשים היום בארץ ובעולם.

ללא מוטיבציה גבוהה. אך העבד - קנוי **ומשועבד כולו**, גופו וזמנו לאדונו. אין לו רצון עצמי - הוא תמיד צריך לעשות את רצון האדון.

במקביל, בעולם הרוחני של עבודת ה', אדם יכול להיות עובד ה' אך גם יכול להיות עבד ה'. עובד ה' זוהי מדרגה חשובה, אך כמו בעבודה, יש עיתים בהם אדם עובד ועיתים שאדם מתבטל. לעיתים עושה רצון ה' ולעיתים הולך אחר רצונו שלו. לעומת זאת, עבד ה' - בטל כולו לריבונו של עולם. כל רצונו הוא לעשות את רצון ה'. כל דבר וכל התלבטות הוא שואל את עצמו, מה הקב"ה היה רוצה שאעשה ולא מה אני רוצה לעשות. זו הבחינה של "נעשה ונשמע". עושים רצון ה' בלי לחקור, בלי לשאול למה ומדוע. ההבנה תגיע לאחר זמן, לאחר שפעלת מתוך אמונה בקב"ה וקיבלת בשמחה את מה שהקב"ה נתן לך.

לדרגה הגבוהה זהו הגיע משה רבנו, **"זכרו תורת משה עבדי"** (מלאכי ג, כב), **"לא כן עבדי משה"** (במדבר יב, ז) ובפסירתו: **"וימת שם משה עבד ה' "** (דברים לד, ה). גם משיח מכונה 'עבד', **"הנה ישכיל עבדי ירום ונשא ויגבה מאד"** (ישעיה נב, יג). יחד עם זאת, הקב"ה מצפה ורוצה שכל בניו יהיו בבחינה גבוהה זו של עבד **"כי לי בני ישראל עבדים"** (ויקרא כה, נה).

יהודי, אפילו שנפל למקום שנפל, מאחר שמחזיק עצמו במה שהוא, עדיין יש לו תקווה לשוב ולחזור אליו יתברך.

(רבי נחמן מברסלב)

ונהנה שילדיו, בניו, עם הסגולה, נלחמים בשביל אדמת הקודש, נלחמים כדי לקיים את העולם כולו. נלחמים על ירושלים **לכבוד הקב"ה**. נלחמים על המקומות הקדושים והטהורים

לכבוד הקב"ה

על כך יש לאדם בחירה חופשית. יש מלחמה קשה בין הקדושה והטהרה - לטומאה. הקב"ה רוצה שעם ישראל, ארץ ישראל וירושלים הקדושים - יהיו שייכים לו ולא לסטרא, הכל לשם שמיים לכבוד ה'.

עם ישראל יילחם, יתמודד, ינצח ותהיה לו ברכה. ארץ ישראל תגדל, תפרח ותתפשט בעולם. ירושלים השלימה שייכת לארץ ישראל. התסבוכות הן קשות מאוד, באף מקום בעולם כולו, לא יכולים לשפוט משפט צדק במלואו. תסבוכות, תסבוכות ותסבוכות - אלו סימנים גדולים להבין שהמשיח בדרך לשפוט את העולם כולו, כי אין מי שיפוט, רק משיח צדקנו ישפוט את העולם וגם את השופטים.

הקב"ה רוצה, שמח ונהנה שילדיו, בניו, עם הסגולה, נלחמים בשביל אדמת הקודש, נלחמים כדי לקיים את העולם כולו. נלחמים על ירושלים לכבוד הקב"ה. נלחמים על המקומות הקדושים והטהורים לכבוד הקב"ה.

כדי שלא תתפתח ארץ ישראל הקדושה ויבנה בית המקדש. כי יודע הסטרא אחרא, שכאן - המקום הקדוש והטהור ביותר בעולם. האדמה, העצים והיהודים בארץ ישראל - כולם קדושים. שיבת היהודים לארץ והשיבה בה - זה הכיליון של הסטרא מהעולם.

מהיום בו הוליד אברהם אבינו את יצחק וישמעאל ויצחק הוליד את יעקב ועשיו ועד הרגע הזה, הרע - ישמעאל ועשיו, נלחם מול הטוב - יצחק ויעקב, מול עם ישראל, על ארץ הקודש.

הקב"ה מצפה מעם ישראל שילחמו כמו שיעקב נלחם על הברכה ועל הבכורה ועל ארץ ישראל. כך רוצה הקב"ה שעם ישראל יילחם מול עשיו וישמעאל, כדי לזכות בארץ הקודש ובירושלים הקדושה שילחמו, כדי שהארץ תהיה שייכת ליהודים שנלחמו, הזיעו, התאמצו וקיבלו אותה ואת ירושלים הקדושה - בשלמות. על כך יש בחירה חופשית מאדם הראשון ועד הרגע הזה. הקב"ה רוצה, שמח

המלחמה על הארץ הקדושה

"ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך... לא ישובו בארצך פן יחטיאו אותך לי כי תעבוד את אלהיהם, כי יהיה לך למוקש" (שמות כג, כח-לג).

בזמנים קשים אלו, כשהסיבוכים - בארץ ובעולם כולו - הולכים וגוברים, אנשים נהיו חשדנים זה כלפי זה והאמונה בבני אדם ירדה לשפל. כל עוד היתה תמימות בעולם ובארץ ישראל, תמימות בין היהודים אשר היו מפוזרים בכל העולם, לא היתה ברירה אלא להיות מאוחדים ומלוכדים, כיוון שגרו כתושבים זמניים בארצות זרות, שכאילו עשו להם טובה שהחזיקו אותם.

היהודים שעלו ארצה (הרבה צריכים עוד לבוא, עד שיגיעו כל היהודים מהעולם - לארץ), באו כדי להקים את מדינת ישראל, את ארץ הקודש, להקים בתי כנסיות ושיבות ואת בית המקדש השלישי. לכן, הסטרא אחרא נכנס בהם ללא רחמים, והפך כמעט את כולם, למתוחכמים ופיקחים לכיוון השלילי - לא מאמינים וחושדים זה בזה. הרוע והסטרא אחרא רדף אותם על כל צעד,

למעוניינים בפגישה עם **הרב ניר בן ארצי שליט"א** להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל' 599-599-599-1 בין השעות 10:00 ל-15:00 בימים א'-ה'

ה"מרצדס" של הקלנועיות!

במגוון מוצרינו: קלנועית יחיד, קלנועית מתקפלת ועוד...

קלנועיות וכלי רכב חשמליים 054-3336886 www.galgalyaziv.co.il

הרב מקבץ את ילדיה של הקבצנית

סיפור זה התרחש בעת שהרב זצ"ל שימש כדיין בבית הדין בבאר-שבע. זהו ספק סיפור על פיקחות ספק סיפור על רוח הקודש, אך בוודאי שזהו סיפור על רגישות. ומעשה שהיה כך היה:

קבצנית אחת הייתה מסתובבת ברחובות תל-אביב והייתה מספרת לכל מי שהיה מוכן להאזין לה, כי גנבו ממנה ילד ומכרו אותו לאחרים. כיוון שהיא נראתה מוזנחת מאוד, אף אחד לא היה שם לב לדבריה, היא הייתה הולכת עם כאבה וצערה ואין שומע לה.

לאותה אישה הייתה בת שהתרחקה מהדרך של אמה, לא עסקה בקבצנות, אלא למדה וניסתה לבנות בית מסודר עם חיים נורמאליים. יום אחד ביקשה הבת להתחתן ודרשו ממנה הוכחה על יהדותה ועל רווקותה. היא הביאה את אמה לבית הדין בבאר-שבע.

הרב קיבל את האם ואת הבת ושמע את דבריהן. הוא זכר כי בעבר הוא פגש את האמא הזאת בתל-אביב מקוננת על הילד שגנבו לה ושאל אותה: "האם את זוכרת את הבן שלך?" האמא התחילה לבכות

ואמרה: "בוודאי שאני זוכרת, כמו היום. הייתה לו שומה על כתפו הימנית" וסימנה בידיה על המקום בו הייתה לבנה שומה. היא גם סיפרה שיש לשומה הזאת צורה מיוחדת שאין לאף שומה אחרת.

חבריו הדיינים של הרב תמהו ושאלו אותו: "האם אתה מאמין לשומה הזאת?" הרב השיב להם: שכתוב בגמרא (גיטין סח) ש"שֹׁטָה - בְּחָדָא מְלֵתָא לֹא סְרִיף". זאת אומרת: שֹׁטָה לא נדבק לומר דבר אחד של שטות כל הימים. אם היא אומרת כל הזמן את אותו הדבר, כנראה שיש בזה גרעין של אמת. בכל מקרה, ביקש הרב לבדוק את החתן האם יש לו סימן של שומה על כתפו.

איך עושים דבר כזה?

ביקש הרב מאחד מחבריו של החתן שילך איתו למקווה לפני האירוסין והחתונה, שם הוא יסתכל אם יש לו שומה בכתפו במקום שאותה אישה תיארה. החבר עשה כן ואמר לרב שאכן, יש לו שומה על כתפו הימנית ולא עוד, אלא שצורתה מיוחדת בדיוק כפי שתיארה האישה.

קרא הרב לחתן ושאל אותו מי ההורים שלו. הוא אמר מייד את שמות ההורים שהוא גדל אצלם. שאל אותו הרב: "האם אתה בן מאומץ?" השיב החתן: "לא". שאל הרב: "האם אתה דומה להורים שלך?" אמר החתן: "ממש ממש לא". קרא הרב להורים שגידלו אותו ואמר להם שכעת הבן שלהם הולך להתחתן ושיגידו לו את האמת האם הוא הבן שלהם. להפתעתו, הם השיבו: "לא. הוא בן מאומץ שלנו, שאינו רשום בשום מקום".

קרא הרב לחתן ולכלה ואמר להם: "אתה לא הבן של האנשים שגדלת אצלם, אתה בן של אישה אחרת". הבן החתן התרעם ולא קיבל את הדברים. ביקש ממנו הרב: "תמתין פה ותראה בעיניך". קרא הרב להורים שגידלו אותו ושאל אותם בפניו: "האם אתם ילדתם אותו?" ואמרו: "לא". הבן החתן נדהם אבל זו הייתה רק ההתחלה. קרא הרב לקבצנית וביקש ממנה לפני כולם: "ספרי לנו על הבן האובד שלך". היא סיפרה שהיה לה בן כזה וכזה ולקחו אותו ממנה ומאז אין לה מנוחת הנפש.

שאל אותה הרב: "אילו סימנים היו בבן שלך?" והיא אמרה את סימן השומה שהייתה לו בכתף ימין. הבן-החתן החוויר. עוד שאל אותה הרב: "מה הייתה צורת השומה?" והיא תיארה את צורתה במדויק. אז התחוללה מהומה בבית הדין, הבן-החתן התעלף. האמא נבהלה ועוררו את הבן, שישב חיוור על כסאו.

הרב ביקש מהאמא עוד סימנים בגופו של הבן האובד והיא אמרה עוד ועוד סימנים שהיו ידועים רק לה. שאל הרב את הבן: "האם זה כך?" והוא הנהן בראשו. אמר לה הרב: "זה הבן שלך! הוא כמעט התחתן עם הבת שלך, רק בגלל שאת לא ויתרת על האימהות שלך, הוא לא התחתן עם אחותו וחזר אלייך".

צילום: נאמנית

סור לטריקים!

חשבת פעם בכמה מצעים, מלכודות, סיבונים ושטיקים אתה מוקף בחנויות? כמה פעמים חזרת הביתה עם מצרכים שכלל לא תיכננת לקנות... איך הם הצליחו לבלבל אותך?

קונה חכם קונה רק מה שהוא צריך. בלי טריקים, בלי שטיקים.

חברות והתחברות

בשנים האחרונות ישנה מגמה מבורכת של הורים המבקשים ללמוד ולהשכיל כיצד להלך עם ילדיהם, בעיקר לנוכח הבעיות החינוכיות הקיימות בדורנו. במקומות רבים נאמר לאותם הורים, שרצוי להתחבר לילד/ה ולנער/ה, להיות קשובים למצוקותיהם, לדעת כמה שיותר על חייהם כדי למנוע מצב של ניכור - העלול לגרום להם לחפש אחר פיצוי ותחליף, או להתרחק מהבית ומהדרך.

רבים הבינו זאת כפשוטו. "צריכים להיות חברים של הילדים". איך יספר הילד לאביו על התמודדותו אם לא יהיה חבר שלו, ואיך תספר נערה לאמה על מצוקותיה, אם זו לא תהיה חברה קרובה ואשת סודה? ההבנה המוטעית הזו יצרה אינספור בעיות, הן להורים והן לילדיהם.

החברות לילדים לא רק שלא מנעה בעיות, אלא הולידה בעיות, עימותים בלתי פוסקים בין אבות ובנים ובין אמהות וילדות, היא מחקה לילדים רבים את דמות ההורה והורידה אותו לדרגת "חבר" ואפילו "חבר שמנסה כל הזמן להעיר לי". היא סילקה מחייהם את הדמויות החזקות שהיו להם ושמה במקומם דמויות המנסות לרצות אותם, מהססות אם לומר להם משהו ואיך לומר, גותנות לילד את הכח להחליט מה טוב לו ומה לא, ובמקרה שהוא אינו מחליט נכון - מנסות להתחנך שיואיל לשנות את דעתו.

שוויון - חוסר סמכות

הדבר דומה למקום עבודה שבו שולט בוס קשוח ולא מתפשר, שתובע מעובדיו ציות והישגים, ולא ממש מעניין אותו מה הם חושבים עליו.

אולי בתחילה הם אינם סובלים אותו, מקטרים אודותיו וכועסים עליו, אך לאחר תקופה אם יתמיד במנהגו, ילך בקו ישר מבלי להתרשם מהחיצים שמופנים אליו, תתחלף אוירת הקיטור בהשלמה, ולאחר מכן בהערכה. כאשר "בוס" כזה יאמר מילה טובה לעובד - זו תהיה המחמאה הגדולה והממריצה ביותר שניתן להעלות על הדעת, ואילו "בוס" המנסה להיות חבר של עובדיו, לרצות אותם, להתחנך אליהם, יסבול תמיד מרמת עבודה לא נאותה, עד כדי הפקרות ממש. כאשר

בסופו של דבר יעז להעיר הערה קלושה על משהו מוגזם באמת, ייתקל במערכת של מרד, השמצות והתאגדות עובדים נגדו.

המעניין הוא, שלאחר כמה שנים תשאל את העובד של ה"בוס" הקשוח על תחושותיו, תשמע ממנו מילים של הערכה (גם אם לא אהדה) כלפי הבוס שלו. הוא יכיר בעובדה שמדובר באדם רציני העושה את תפקידו נאמנה, גם אם לפעמים העובד צריך לבלוע ולהבליג על מה שנראה לו כדרישות מוגזמות.

לעומת זאת, הבוס המתחנף יגונה ויבוזה על ידי העובד, בעיקר אם זה האחרון הצליח לסחוט ממנו העלאת והטבות, וגם אם הוא אחד שמתחמק מעבודה ולא קיבל מילה רעה מימיו.

הוא בז לבוס שלו, משום שבתוכו פנימה הוא חש שאין לו בעצם בוס, אלא איזו בובה המוצבת בכסא מסתובב. כך הדבר, להבדיל, אצל הורים.

ככל שהורים נותנים לילדיהם תחושה של שוויון, הם מאבדים את הסמכות ההורית שלהם, גורמים לכך שהוראותיהם יהיו תלויות ברצון הילדים, ודמותם נשחקת מדמות הורה לדמות חבר.

כפי שהזכרנו, המפסידים העיקריים מהשדרוג השלילי הזה הם הילדים. בהיעדר סמכות הורית, הם נעשים חסרי שקט, חסרי ביטחון וחסרי אונים.

פועל יוצא של המצב הזה הוא מריבות יום-יומיות המולידות פגיעות רגשיות הן בהורים והן בילדים.

התחברות מעניקה

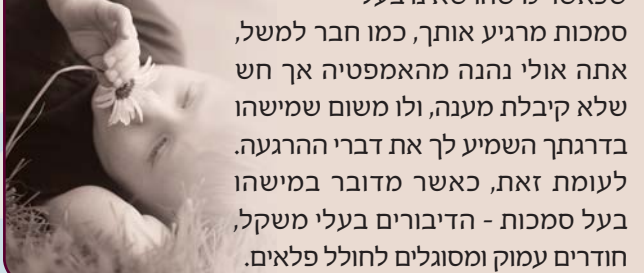
תשאלו: ומה עם כל המאמרים המטיפים לחום ולקשב, הקוראים לשוחח עם הילד/ה או הנער/ה. האם ההורים צריכים להיות מרותקים ולתת לילדים להתמודד לבד?

כאן באה ההגדרה "התחברות". איך צריך להיות חבר כדי להתחבר. להיפך. כאשר אתה חבר, אתה מבטל חלקים מאישיותך ומתמזג עם אישיות החבר. התנאי החשוב ביותר לחברות הוא שוויון. לעומת זאת, התחברות יכולה להיות בין אנשים ממעמדות שונים, מגילאים שונים, כמו יחסי מורה-תלמיד, רב

וקהילה, פסיכולוג ומטופל, וכמובן - יחסי הורים וילדים. המשותף לכל אלה - שהם חייבים להתחבר, אבל אסור להם להיות חברים.

דווקא כאשר יש גבולות ברורים בין ההורה לבין הילד - העזרה והסיוע שהוא מגיש לו ערכיים הרבה יותר, משום שכאשר משהו שאינו בעל סמכות מרגיע אותך, כמו חבר למשל, אתה אולי נהנה מהאמפטיה אך חש שלא קיבלת מענה, ולו משום שמישהו בדרגתך השמיע לך את דברי ההרגעה. לעומת זאת, כאשר מדובר במישהו בעל סמכות - הדיבורים בעלי משקל, חודרים עמוק ומסוגלים לחולל פלאים.

כאשר משהו שאינו בעל סמכות מרגיע אותך, כמו חבר למשל, אתה אולי נהנה מהאמפטיה אך חש שלא קיבלת מענה, ולו משום שמישהו בדרגתך השמיע לך את דברי ההרגעה. לעומת זאת, כאשר מדובר במישהו בעל סמכות - הדיבורים בעלי משקל, חודרים עמוק ומסוגלים לחולל פלאים.

בס"ד

נר לרגלי

דברך ואור לנתיבותי...

הישיבה הגבוהה - בטבריה

תאיר גרי

בנשיאות הרב נר בן ארצי שליט"א

הישיבה הגבוהה "נר לרגלי"

בעיה"ק טבריה

מסלולי אומץ

להיות חלק מבית מדרש שוקק חיים

לימוד גמרא בעיון אליבא דהלכתא
לימוד ש"ס בבקיות וביסודיות, תכנית לשלוש שנים
לימודי אמונה וחסידות כפיתוח האישיות ובקשת אלקים

לחיות

כעובד ה' המבקש להעצים את כוחות הנפש
מתוך העמקה ולימוד בחבורה.

להתחבר

ולחבר את הלימוד בבית המדרש לעשייה
חברתית-ציבורית עם עם-ישראל בטבריה:
קירוב לבבות, פעילות עם בני נוער,
בית מדרש קהילתי, פרויקט בר-מצווה ועוד...

ללמוד

בבית מדרש חם, תוסס באווירה נעימה
ומיוחדת עם הקדושה האופפת את עיה"ק
טבריה.

15 שנות אהבה וחסידות איתנו

הייב 052-6735749 | הייב 054-9900630

**"אוחיל יום יום אשתא. תמיד עיני צופיה.
עברה נא ואראה אדמת קודש טבריה"**